

ու տուեալները, ինչ ոք կան պ. Դէշանէլի, Պէնլըվէլի, Ա. ֆրանսի և միւս տտենախօսների տատածների մէջ, ուղացուցանելով, ոք արեան այդ ահոելի ոճրի գործը թէկ կատարուած է թիւրքերի ձեռքով, սակայն նոխապատրաստուած, ծրագրուած և կազմակերպուած է Գերմանիայի միջոցով:

Տ. Ծ. Վ.

Ն. Վեհափառութեան անունով ստացուած են Զատկական տօների առթիւ բազմաթիւ շնորհաւորական և շնորհակալական գրութիւններ, մանաւանդ գաղթականութեան զետեղած վայրերից, որոնց մէջ իրենց ջերմ, որդիական, անկեղծ զգացումներն են արտայատում անվերապահ կերպով ու սիրան են բանում գաղթական հայութեան բեկորները իրենց Հոգեոր Տիրոջ և հանուրց Հօր առոջ, շատ անզամ անսեթեեթ, պարզուկ ու գեղջուկ ոգով, սակայն սրտի խորքից և կատարեալ հուսառով:

Աւելորդ չենք համարում այդ բազմաթիւ գրութիւններից դնել այստեղ երկուսը, Ա. Էջմիածնի և Երեանի գաղթականութեան կողմից, որոնցով չափել կարելի է մօտաւորապէս և միւսները:

Աստուածորդոյն Ա. Յարութեան ստ նուիրական տօնին առթիւ համարձակութիւն ունիմք հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Հովուապետիդ ներկայացնել մեր երախտագիտական զգացումները և շնորհաւորական խօսքերը, որոնք արտայայտութիւն են նահատակ ու վտարանով թիւրքահայ հատուածին:

Երկրորդ Զատիկն է, որ կը տօնէ քրիստոնեայ աշխարհը Աւետորանի Բանին հակառակ արիւնի ու աւերի շնչով. Փրկչի Յարութիւնն է, և կը տօնէ Հայաստանեայց Եկեղեցին բիւրաւոր զոհերով յանուն քրիստոնէութեան և քաղաքակրթութեան ազգերու սոյն գոտիմարտին մէջ: Վեհափառ Տէր, աշխարհաւեր պատերազմի առթած ահաւոր աղէտը համայն հայութեան և մասնաւորապէս թիւրքիոյ Հայոց գլխին, արիւնոտած է Զեր սիրտը, վրդոված Զեր միտքը, Հայր, տեսանք յստակօրէն այն սև վիշտը և խորունկ կոկիծը Հայոց Հայրապետութեան սրտին, երբ աւելի

և անագորոյն խոշտանգուած քան առաջինը, վասպուրականի ճողովրած, արիւնլուայ և հալածական բեկորները, մէկ կողմէ անգութ թշնամու սպառնալիքներէն փախստական Մայր Աթուր դիմեցին, Հայոց Հովուապետի հովանու տակ սթարուելու Եւ Ա. Էջմիածինն էր, որ առաջին առթիւ իր թներուն տակն առաւ չուատուած ձաղուեկները բաղմահազար Վեհափառ Տէր, Դուք էիք, որ ի տես Զեր հօտի արիւնաքամ որդիներուն, ի սպաս զրիք գերագոյնը, Հայոց Հայրապետական խօսքն ու կորովը—փրկել բեկորները Հայութեան Եւ կովկասահայ աշխատաւորն ու դիւղացին, վաճառական ու արհեստաւոր, մտաւորական ու հոգեորական, առանց դասակարգային խտրութեան, Հայրապետին հետ միասին ձեռք կարկառեցին միսիթարելու ու փրկելու մեզ, թէն հարկ եղաւ կրել ծանր զոհեր ևս, բայց և կարելի եղաւ ամոքում և սփոփանք սփուել ընդհանուր Հայրապետական բոլոր թեմերուն մէջ

Վեհափառ Տէր, համազգային սոյն միահամուռ ճիպերուն հետ համընթաց, մեծ զօրավիր ու եղաւ Զեր ազգու միջնորդութիւնը Ռուսաց մեծազօր Պետութեան առաջ, հրաւիրելով կառավարութեան ուշադրութիւնը հանդէպ մարտիրոսուող Թիւրքահայութեան, որ սատարող եղաւ Ռուս դէնքի յաջողութեան՝ իր կիանքի գնովը:

Վեհափառ Տէր, Յարութեան այս մեծ տօնը, զարեր շարունակ, քրիստոնեայ աշխարհին համար եղած է զաղափարի յաղթութեան տօն մը: Միածինը չարչարուելէ, թաղուելէ ետք, երրորդ օրը կը յառնէ, կը յաղթանակէ. զաղափարը կը լուսափայլէ, արշարութիւնը և ճշմարտութիւնը կը զառնայ անմահ: Փոքրիկ տղզի մը զաւակներն ալ մենք ենք, հարազատներ այն հատուածին, որ ահա 600 տարիներէ ի վեր կը չարչարուէր, կը տառապէր, կը կոտորուէր, բայց միշտ ալ Արդարութեան լոյսն իրեն առաջնորդ զաղափարի կնիքը իր ճակտին և յաղթութեան յոյսը իր սրտին, կը յաղթահարէր անիկա խաւարակուռ ուժերն ու բարբարոս ըըստութիւնը Բայց այս վերջինն, թիւրք հրէշատիպ ոճքագործերու կատարած այս վերջին աննախընթաց ու աշխարհասասան կոտորածները եղան Թիւրքահայ ժողովրդի խաչելութիւնն ու թաղումը:

Պիտի գայ արդիօք երրորդ օրը, Վեհափառ Տէր, որպէսզի Թիւրքահայը յաննէ, յաղթանակէ անոր արդարութիւնն ալ և ծագի արշալոյսը պայծառ հայրենի դաշտերուն և սարերուն վրայ ողուած հարազատներու յորդահոս արիւնով և ծածկուած հազարաւը անմեղներու բղկառուած դիակներով:

Կապըինք յոյսով, զարերու տառապանքին մէջ թրծուած ամբակուռ յոյսով մը թէ այս ահաւոր խաչելութիւնէն ետք պիտի գայ անպատճառ Թիւրքահայու յարութեան օրը, որովհետեւ զա-

ղափարն ու արդարութիւնը որուն համար կը զոհաբերուի Թիւրքահայը, աստուածային են, իսկ աստուածայինը երբէք չի մեռնիր: Ահա յարութեան տօնի մեզ ներշնչող վերապրումի այն բարձր գերահան, որուն կառչած պիտի ապրինք և յառնենք կաղդուրուած աշխարհասասան փոթորկէ մը յետոյ: Այստեղ է ահա, որ կսպասենք Ամենայն Հայոց Հայրապետի գերազոյն դերը՝ ուղղելու և ընթացք տալու Հայկական բոլոր ուժերու և միութիւններու համագործակցութեան Մայր Հայաստանի վերաշինութեան մեծ աշխատանքին:

Սոյն գաղափարով տոգորուն, Վեհափառ Տէր, Թիւրքահայ վտարանդի որդիներդ՝ պահիկ մը մոռցած իրենց ցաւն ու վիշտը՝ Զեզի կուգան բանալով իրենց սիրտն ու միտքը, յայտնելու իրենց իղձերը և շնորհաւորելու Փրկչի յարութիւնը:

Մատչելով ի համբոյր Ս. Աջոյդ, մնամք խորին ակնածանօք ի դիմաց Երևանի Թիւրքահայ փախստականներու յանձնաժողովի

(Սուրագրութիւններ)

. . . . Ներկայ համաշխարհային պատերազմի, սոյն ամենատագնապալի զոյամարտին մէջ, երբ՝ ճակատագրակտն բերումով, ազգերի ապագայ բաղդը պիտի վճռուի, հեռու չէ նաև բաղդերու այդ վճիռը տնօրինուելու մեր մարտիրոս-նահատակ ազգին, որ դարերէ ի վեր արիւնի և աւերի աշխարհէն՝ իւր զոյութիւնը պահպանող սիրեցեալ հանգրուանին վրայ կանգնելով՝ պարզուած է ընդմիշտ իւր արիւնոտ դրօշակը, ամենախորունկ հաւատքի և յոյսի խաչանիշով փառազարդուած, բողոքող հանդիսանալով զինքը դաւող խաւարակուու ոսոխների դէմ՝ իւաւարը վանելու և լոյսը սփոելու:

Եւ անտարակոյս, հալածանքի, զուլումի և տանջանքի հետևանք եղող, հայկական ապագայ վերածնութեան միակ իդէալը, քաղաքական դառնադէտ պարագաներու բերումներով, պիտի ստիւպէր Տաճկահայոց ճողովարած մնացորդին ուրանալ ամէն ինչ և ապաստան որոնել կովկասեան հնաւանդ աշխարհին մէջ, ընդ հովանեաւ Մայր Աթոռոյ Կաթողիկէ Սր. Էջմիածնի:

Վեհափառ Տէր, մեր ցեղի սոյն դժնգակ ապրումներու ժամանակի հովուապետութեան Ս. Աթոռը վիճակուած լինելով Զերդ Վեհափառութեանը՝ անտես կարելի չէ առնուիլ մեր վտարանդի և տարադիր ժողովուրդի բեկորներուն տնտեսապէս հոգացողութեան այն վեհ եռանդն ու ոգեսրութիւնը, զոր ունեցած են ցարդ կով-

կասի, Ամերիկայի և այլ զանազան տեղերու մեր Հայ եղբայրակիցները, յանձին ամենաբարձր ջանիւք և անմիջական վերահըսկողութեամբ Ս. Օծութեանդ:

Արդ՝ Վեհափառ Տէր, այդ մասին, ընդունիլ կը խնդրէինք մեր որդիական ամենախորին շնորհակալութիւնները:

Եւ որովհետև Աստուածորդւոյն Ս. Յարութեան Տօնը կը տօնուի, տօն մը, որ դարերէ ի վեր զուգագիպուած է հայ ազգի կեանքի նկարագրին: Որովհետև սոյն տօնի հերոսը հանդիսացող Յիսուս Փրկիչը, իրեն վիճակուած սոսկալի չարչարանքի, խաչի և մահուան գրկէն, յաղթական ազատ դրօշակով յառնեց, տապալելով խաւարասէրները՝ և տալով աշխարհին Քրիստոնէութեան նուիրական լոյսը, կը յուսանք որ տառապեալ Հայն էլ իր Երեխ Օրուան գմնդակ մղձաւանջէն յաղթական դուրս կուգայ և մեր աւերակներու վրայ փութով կը կերտուի Հայ Վերածնունդը:

Շնորհաւորելով Փրկչի Ս. Յարութիւնը, կը մնամք ի համբոյր Աջոյդ Ամենախորին Ակնածանոք,

(Ստորագրութիւններ)

